

Kristýna Věnečková: Ústí BEZ hazardu: občanská iniciativa bojující za zrušení hazardu. 43 str., obrazové přílohy.

Posudek vedoucí práce

Předkládaná bakalářská práce si klade za cíl zodpovědět dvě výzkumné otázky: co občana motivuje k zapojení se do občanského aktivismu a jaký vliv má sociální kapitál na participaci občanů. Autorka dochází k závěru, že „společnou motivací bylo ozdravení veřejného prostoru, snížení hrozby případného sociálního vyloučení a nebezpečí kriminality“ (str. 39) a zjišťuje, že „občanská iniciativa Ústí BEZ hazardu je příkladem organizované politické účasti, ve které sociální kapitál hraje svou roli“ (str. 41) a že zejména u iniciátorů iniciativy jejich angažovanost vedla k navýšení sociálního kapitálu. Autorka zároveň došla k zajímavému zjištění, že činnost iniciativy nepřímo přispívá k „napětí mezi romskými a neromskými obyvateli“ města (str. 42).

Autorka své závěry opírá o terénní výzkum, který prováděla necelý rok v pozici dobrovolnice v iniciativě Ústí BEZ hazardu. Při analýze šetření využívá Bourdieuho konceptu sociálního kapitálu, zamýšlí se nad vztahem sociálního kapitálu a politické participace dle F. Vasallo, jejíž zjištění porovnává s vlastními závěry.

Domnívám se, že autorka provedla poměrně kvalitní etnografii iniciativy Ústí BEZ hazardu. Silnou stránkou práce je kvalitní sebereflexe výzkumnice a její měnící se pozice v terénu. Text je vhodně prokládán úryvky z terénního deníku. Slabinu naopak představuje dle mého názoru nedostatečné propojení „teoretické“ a „praktické“ části práce – text působí poněkud nekoherentně: autorka se vztahu sociálního kapitálu a občanské angažovanosti věnuje nejprve na stranách 16 – 18 a poté až v závěru práce (str. 39 – 42). Je škoda, že zvolený teoretický náhled hlouběji nereflektuje průběžně: deskripce vlastního terénního šetření (str. 23 – 38) je psána spíše žurnalistickým stylem bez hlubší teoretické kontextualizace. Je zároveň škoda, že autorka vycházela z velmi limitovaného množství teoretických zdrojů.

Po formální stránce musím autorce vytknout absenci citovaných elektronických zdrojů v bibliografii a nesprávný způsob jejich citací v poznámkách pod čarou (str. 19, 20, 22 atd.) Práci by jistě velmi prospělo, kdyby byla pravidelně konzultována a kdyby autorka jejímu zpracování věnovala více času. V podobě, v jaké byl text na poslední chvíli předložen, bohužel nebyl využit bezesporu velký badatelský potenciál, který zkoumaná problematika nabízí.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem práci doporučuji k obhajobě, nicméně navrhuji hodnocení stupněm dobře.

V Pardubicích 16. 7. 2015

Jana Jetmarová